

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 5 korrik 2013
Nr. ref.:RK463/13

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI40/13

Parashtrues

Ymer Bajrami

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Qarkut në
Prishtinë, Ac. Nr. 389/2012, të 23 nëntorit 2012**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, Kryetar
Ivan Čukalović, Zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Ymer Bajrami (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës), me vendbanim në fshatin Orllan, komuna e Podujevës.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës e konteston Aktvendimin Ac. Nr. 389/2012 të 23 nëntorit 2012 të Gjykatës së Qarkut. Ky vendim i është dorëzuar parashtruesit më 18 dhjetor 2012.

Objekti i çështjes

3. Parashtruesi i kérkesës pretendon se Aktvendimi (Ac. Nr. 389/2012) i 23 nëntorit 2012 i Gjykatës së Qarkut i ka shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 49 [E Drejta e Punës dhe e Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), sepse, siç pretendohet nga parashtruesi i kérkesës, procedura përbartimore në lidhje me pagesën e kompensimit të pagës së tij ishte ndërprerë.

Baza ligjore

4. Kérkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenet 20 dhe 22 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 të 15 janarit 2009 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe rregullin 56.2 të Rregullores së punës të Gjykatës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 18 mars 2013, parashtruesi i kérkesës e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 25 mars 2013, Kryetari e caktoi Zëvendëskryetarin Ivan Čukalović Gjyqtar raportues.
7. Më 2 prill 2013, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kérkesës dhe Gjykatën Themelore në Prishtinë për regjistrimin e kérkesës.
8. Më 5 korrik 2013, Kolegji shqyrues i përbërë nga gjyqtarët Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Enver Hasani e shqyrtoi reportin e Gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve siç janë dorëzuar nga parashtruesi i kérkesës

9. Sipas dokumenteve që i janë bashkëngjitur kérkesës, bazuar në Aktgjykimin Cl. Nr. 72/05 të 3 korrikut 2006 të Gjykatës Komunale në Prishtinë, kompania private tregtare “*Ital-Kosova*” në Prishtinë ishte e obliguar të kthejë parashtruesin e kérkesës në vendin e tij të mëparshëm të punës, a në ndonjë vend të punës që i përgjigjet përgatitjes profesionale dhe aftësive të tij të punës, dhe t'i përbushë të gjitha obligimet nga marrëdhënia e punës prej 1 dhjetorit 2001.
10. Më 11 tetor 2006, parashtruesi i kérkesës parashroi padi në Gjykatën Komunale në Prishtinë duke theksuar se e paditura, respektivisht kompania private tregtare “*Ital-Kosova*” në Prishtinë e kishte kthyer parashtruesin e

kérkesës në vendin e tij të punës, por nuk ia kishte kompensuar pagat e papaguara.

11. Më 23 janar 2007, Gjykata Komunale në Aktgjykimin e saj Cl. Nr. 336/06, e aprovoi padinë e parashtruesit të kérkesës, dhe bazuar në ekspertizën financiare, të urdhëruar nga Gjykata, vendosi ta obligojë kompaninë private tregtare “*Ital-Kosova*” në Prishtinë që parashtruesit të kérkesës t’ia sigurojë kompensimin e pagave të papaguara për periudhën prej 1 dhjetorit 2001 deri më 1 janar 2006, në shumën prej 13.143,00 eurosh, duke përfshirë edhe kamatën e përcaktuar.
12. Më 14 janar 2009, parashtruesi i kérkesës parashtroi kérkesë në Gjykatën Komunale në Prishtinë për përbartimin e Aktgjykimit të mëparshëm Cl. Nr. 336/06 të 23 janarit 2007 të Gjykatës Komunale.
13. Më 29 prill 2011, Gjykata Komunale në Prishtinë (E 19/09) vendosi të përbartojë Aktgjykimin Cl. Nr. 336/06 të 23 janarit 2007 dhe e obligoi kompaninë private tregtare “*Ital-Kosova*” në Prishtinë që t’ia paguajë parashtruesit të kérkesës shumën prej 13.143,00 eurosh, duke përfshirë edhe kamatën e përcaktuar.
14. Sidoqoftë, më 13 prill 2012, Gjykata Komunale në Prishtinë nxori Aktvendimin për ndërprerjen e procedurës përbartimore E. Nr. 19/09 të 29 prillit 2011.
15. Gjykata Komunale në Prishtinë e arsyetoi aktvendimin e saj për ndërprerjen e përbartimit, duke iu referuar shkresës së 6 prillit 2012 të Agjencisë së Regjistrimit të Bizneseve në Kosovë (Nr. 379), e cila e njofonte Gjykatën se debitori, përkatësisht kompania private tregtare “*Ital-Kosova*” në Prishtinë, kishte pushuar së ushtruari veprimtarinë e saj biznesore. Prandaj, Gjykata Komunale në Prishtinë, në pajtim me nenin 22 të Ligjit për Përbartim në lidhje me nenin 277, paragrafi 1 (c) i Ligjit për Procedurën Kontestimore, vendosi të ndërpresë procedurën përbartimore.
16. Më 20 prill 2012, kundër Aktvendimit E. Nr. 19/09 të 13 prillit 2012 të Gjykatës Komunale në Prishtinë, parashtruesi i kérkesës ushtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë.
17. Më 23 nëntor 2012, Gjykata e Qarkut në Prishtinë, me Aktvendimin e saj Ac. Nr. 389/2012, e refuzoi ankesën dhe e vërtetoi Aktvendimin E. Nr. 19/09 të 13 prillit 2012 të Gjykatës Komunale.
18. Në aktvendimin e saj, Gjykata e Qarkut iu referua gjithashtu shkresës së 24 marsit 2010 të Agjencisë Kosovare të Privatizimit, që vërtetonte se punonjësit që kishin qenë në marrëdhënie pune me kompaninë private tregtare “*Ital-Kosova*” në Prishtinë deri më 18 qershor 2007, dhe nuk ishin pensionuar, vazhdojnë ta kenë statusin e punonjësve të ndërmarrjes shoqërore IMN-Kosova. Bazuar në shkresat e lëndës, një pjesë e IMN Kosova ishte shitur për të krijuar kompaninë private tregtare “*Ital-Kosova*” në Prishtinë. Pas mbylljes së kompanisë private tregtare “*Ital-Kosova*” në Prishtinë, pasuritë dhe detyrimet e saj i ishin bashkëngjitur ndërmarrjes shoqërore IMN-Kosova, e cila tani administrohet nga Agjencia Kosovare e Privatizimit.

19. Në aktvendimin e njëjtë, Gjykata e Qarkut në Prishtinë gjithashtu gjeti se [...] “*askund në shkresat e lëndës nuk është bërë propozim për ekzekutim ndaj NSH IMN Kosova.*” Prandaj, Gjykata erdhi në përfundim se nuk mund të veprojë jashtë propozimit përmbarim.

Pretendimet e parashtruesit

20. Parashtruesi i kërkesës pretendon se E Drejta e tij e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit, e garantuar me nenin 49 të Kushtetutës, është shkelur.
21. Parashtruesi i kërkesës më tutje kërkon ta gjëzojë të drejtën e tij në marrjen e pagave, siç i ishte caktuar me Aktgjykimin përfundimtar (Cl. Nr. 336/06) të 23 janarit 2007 të Gjykatës Komunale.

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

22. Për të qenë në gjendje të shqyrtojë kërkesën e parashtruesit, Gjykata Kushtetuese para së gjithash duhet të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës ka plotësuar kushtet e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
23. Gjykata duhet së pari të përcaktojë nëse parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar përmes parashtruar kërkesës në Gjykatë, në pajtim me kriteret e nenit 113.7 të Kushtetutës.
24. Neni 113, paragrafi 7 i Kushtetutës parashev:

„Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.“

Në lidhje me kërkesën, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës është person fizik dhe është palë e autorizuar në pajtim me nenin 113.7 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës.

25. Gjykata gjithashtu duhet të përcaktojë nëse parashtruesi i kërkesës, në pajtim me kriteret e nenit 113 (7) të Kushtetutës dhe nenit 47 (2) të Ligjit, i ka shteruar të gjitha mjetet juridike. Në rastin konkret, vendimi përfundimtar përmes parashtruesit të kërkesës është Vendimi Ac. Nr. 389/2012 i 23 nëntorit 2012 i Gjykatës së Qarkut në Prishtinë. Si rezultat i kësaj, parashtruesi i kërkesës ka dëshmuar se sipas ligjeve në fuqi, i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion.
26. Parashtruesi gjithashtu duhet të dëshmojë se i ka plotësuar kriteret e nenit 49 të Ligjit në lidhje me parashtrimin e kërkesës brenda afatit ligjor. Nga shkresat e lëndës mund të shihet se Vendimi Ac. Nr. 389/2012 i 23 nëntorit 2012 i Gjykatës së Qarkut në Prishtinë i ishte dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 18 dhjetor 2012, ndërsa parashtruesi i kërkesës e kishte dorëzuar kërkesën në Gjykatë më 18 mars 2013, që do të thotë se kërkesa ishte dorëzuar brenda afatit katërmujor, të paraparë me Ligj dhe Rregullore të punës.

27. Në lidhje me kërkesën, Gjykata gjithashtu e merr parasysh rregullin 36.2 të Rregullores së punës, i cili parasheh:
- Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:
[...], ose
b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese; ose
[...], ose
d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”*
28. Në lidhje me këtë, e përkitazi me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta, Gjykata Kushtetuese rithekson se sipas Kushtetutës nuk është detyrë e saj të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt. Roli i gjykatave të rregullta është t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, Nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykim i 21 Janarit 1999, par. 28, si dhe shih gjithashtu *Rastin Nr. KI 70/11 të parashtruesve Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Aktvendimin për papranueshmëri i 16 dhjetorit 2011).
29. Gjykata Kushtetuese vetëm mund të shqyrtojë nëse provat janë paraqitur në mënyrë të drejtë dhe nëse procedurat në përgjithësi, të shikuara në tërësinë e tyre, janë zhvilluar në mënyrë të tillë që parashtruesi i kërkesës të ketë gjykim të drejtë (Shih, ndër autoritete të tjera, *Eduards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut i 10 korrikut 1991).
30. Bazuar në shkresat e lëndës, Gjykata vëren se arsyetimi i ofruar në Vendimin Ac. Nr. 389/2012 të 23 nëntorit 2012 të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë është i qartë dhe, pas shqyrtimit të procedurës në tërësi, Gjykata gjithashtu gjeti se procedurat nuk ishin të padrejta a arbitrarë (Shih, *mutatis mutandis*, *Shub kundër Lituanisë*, Nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendim i 30 qershorit 2009).
31. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës pretendon shkeljen e nenit 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrim të Profesionit] të Kushtetutës, ndërkohë që tashmë është kthyer në vendin e mëparshëm të punës dhe kërkon vetëm gjëzimin e së drejtës së tij në paga, siç ishte përcaktuar me Aktgjykinin përfundimtar (Cl. Nr. 336/06) të 23 janarit 2007 të Gjykatës Komunale.
32. Në fund, duke iu referuar rasteve të gjikuara nga Gjykata, në lidhje me pezullimin e procedurës përbirimore, në veçanti duke iu referuar rastit Nr. KI 08/09, *Sindikata e Pavarur e Punonjësve të Fabrikës së çelikut - IMK Ferizaj, Aktgjyki i 17 dhjetorit 2010*, Gjykata konsideron se bazuar në dokumentet e dorëzuara dhe të procedurave të realizuara, kjo kërkesë ndryshon nga rasti i lartpërmendur për arsyet e mëposhtme:

Së pari, Gjykata Komunale me Aktvendimin e saj E. Nr. 19/09 të 29 prillit 2011, vendosi të ndërpresë procedurën përbirimore për shkak të faktit se kompania private tregtare “*Ital-Kosova*” në Prishtinë pushoi së ushtruari aktivitetet e saj

afariste. Vendimi i lartpërmendur ishte vërtetuar nga Gjykata e Qarkut në Prishtinë, me Aktvendimin e saj Ac. Nr. 389/2012 të 23 nëntorit 2012.

Së dyti, Gjykata e Qarkut, në Aktvendimin e lartcekur, kishte konstatuar në mënyrë të qartë se pas mbylljes së kompanisë private tregtare "Ital-Kosova" në Prishtinë, në të cilin rast pasuria dhe detyrimet e saj ishin shkrirë në Ndërmarrjen Shoqërore IMN-Kosova, e cila tanë administrohet nga Agjencia e Privatizimit të Kosovës, parashtruesi nuk kishte paraqitur propozim për ekzekutim kundër pasardhësit të kompanisë private tregtare "Ital-Kosova" në Prishtinë, gjegjësisht Ndërmarrjes Shoqërore IMN-Kosova, duke konkluduar se nuk mund të veprojë jashtë propozimit për përbërim.

33. Nga arsyet e lartpërmendura, Gjykata konsideron se faktet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës nuk e arsyetojnë në asnje mënyrë pretendimin për shkelje të të drejtave kushtetuese dhe se parashtruesi i kërkesës nuk e ka mbështetur mjaftueshëm pretendimin e tij.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 20 të Ligjit dhe rregullat 36.2 dhe 56.2 të Rregullores së punës, më 5 korrik 2013, njëzëri

VENDOSI

- I. TA HEDHË POSHTË kërkesën si të papranueshme;
- II. Ky vendim do t'u komunikohet palëve dhe do të botohet në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese; dhe
- III. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Prof. dr. Ivan Čukalović

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani

